

Le jour où Lazare Lonsonier accosta au port de Valparaíso, sa mère l'attendait sur le quai. Vieille, ridée par l'anxiété, plus pâle et plus fragile qu'au moment de son départ, elle avait les yeux gonflés de ceux qui ont longtemps pleuré en silence. Elle se remémora aussitôt l'après-midi où ils étaient trois à partir pour la France et, n'en voyant revenir qu'un seul, elle ne put réellement reconnaître son fils, dont elle confondit le prénom, pendant plusieurs mois, avec celui de ses deux frères. À cinquante-deux ans, Delphine avait perdu l'intensité vermeille de sa chevelure de dahlias. Plus solitaire que jamais, elle était devenue une femme instable comme une statuette de cire, dont la peau translucide, rarement exposée au soleil, laissait découvert un labyrinthe de veines bleues. La nouvelle de la mort de ses deux fils, après la lettre reçue, l'avait bouleversée au point de la rendre obsessionnelle. En prévoyant le retour de Lazare, elle avait donné l'ordre de laver les murs de son salon avec du savon noir, fait d'huile et de ronces, afin de purifier l'âme de la maison et d'éloigner les esprits belliqueux. Elle erra longtemps dans les hauts plateaux de la sénilité, sans se plaindre, seulement obnubilée par des cauchemars muets, dans le désordre de ses espoirs, dans les plis de ses heures vides, jusqu'à ce soir de décembre où elle se convainquit que son malheur familial venait des armes. Apeurée par tout ce qui était métallique, elle se mit en tête de fondre les casseroles, les gonds des portes et les balustrades des escaliers, pour en faire des joailleries scintillantes et transformer ainsi tout ce qui lui rappelait la mort en une orfèvrerie de la vie.

V den, kdy Lazare vystoupil do přístavu Valparaíso, čekala jeho matka na nábřeží. Zestárla a na obličejí se jí z úzkostí vytvořily vrásky, byla bledší a křehčí než v den jeho odjezdu, oči měla oteklé od dlouhého tichého pláče. Okamžitě si vzpomněla na to odpoledne, kdy všichni tři odjízděli do Francie, a teď když viděla přicházet jen jednoho, nemohla skutečně rozpoznat syna, jehož jméno si během několika měsíců pletla se jmény jeho bratry. Po padesáti dvou letech se z Delphininých vlasů vytratila ta zářivá ruměná barva jiřinek. Osamělejší, než kdy jindy se z ní stala nejistá žena, figurka z vosku, pod jejíž průsvitnou kůží, která téměř nikdy nebyla na slunci, se objevovaly bludiště modrých žil. Když dostala dopis se zprávou o smrti svých dvou synů, rozrušilo ji to natolik, že se stala téměř nepřičetnou. Před návratem Lazara, přikázala umýt stěny černým mýdlem z oleje a ostružin, aby očistila duši domu a odehnala válečné duchy. Dlouho se toulala na útesech senility, aniž by si stěžovala, pouze zaslepená němými nočními můrami, zmítala se ve zmatku svých nadějí, ve vlnách prázdných hodin až do jednoho prosincového večera, kdy se přesvědčila, že za rodinné neštěstí můžou zbraně. Zastrášená vším, co bylo kovové, dala si do hlavy, že musí roztavit všechny hrnce, panty dveří, zábradlí na schodišti, aby z toho vyrobila třpytivé šperky, a tak přetvořila všechny symboly smrti na zlaté symboly života.

POZNÁMKY

- Lexikální

- accosta au port -> vystoupil do přístavu, vkročil do přístavu, vystoupil z lodě na přístav (*mělo by být jasné, že vystoupil z lodě do přístavu*) ANO, ALE MYSLÍM, ŽE I U LODI JE „VYSTOUPIL V PŘÍSTAVU“
- l'intensité vermeille de sa chevelure de dahlias -> zářivá ruměná barva jiřínek (*intenzita mi do tohoto textu nesešla, tak jsem vybrala jiné slovo, z podstatného jména jsem udělala přídavné jméno*) SPRÁVNĚ; „INTENZITA“ JE JEDNÍM Z INTERNACIONALISMŮ NA ZÁKLADĚ LATINY, KTERÝMI V LITERÁRNÍM TEXTU MUSÍME ŠETŘIT
- rarement exposée au soleil -> která téměř nikdy nebyla na slunci, necítila slunce, nepocítila slunce PRVNÍ VARIANTA JE NEJLEPŠÍ
- obsessionnelle -> slovo *nepřičetná* jsem hledala mezi synonymy slov obsedantní, bláznivá, posedlá VIZ PD7
- savon noir -> v českém jazyce se také můžeme setkat s terminologií savon noir, ale já to třeba předtím neznala, tak jsem to radši přeložila ANO, DOBŘE
- Syntaktická
 - Elle se remémora aussitôt l'après-midi où ils étaient trois à partir pour la France et, n'en voyant revenir qu'un seul, elle ne put réellement reconnaître son fils, dont elle confondit le prénom, pendant plusieurs mois, avec celui de ses deux frères. -> zde jsem si dávala pozor na souslednost časů ANO, JEŠTĚ BY MOHLO BÝT « ...KDY ODJÍŽDĚLI DO FRANCIE VŠICHNI TŘI.. » (FPV, JÁDRO JSOU TŘI SYNOVÉ)
- Stylistická
 - statuette de cire -> nejistá žena, figurka z vosku, *žena nestálá, nestabilní* VIZ PD6
 - dans les hauts plateaux de la sénilité -> Dlouho se toulala na útesech senility
 - *nevím, jestli jsem správně pochopila smysl, ale ona vlastně senilní nebyla, jen byla na pokraji senility, na útesu, před propastí senility* ANO, VIZ POZN. PD11
 - transformer ainsi tout ce qui lui rappelait la mort en une orfèvrerie de la vie -> a tak přetvořila všechny symboly smrti na zlaté symboly života
 - *zde jsem považovala za důležité vyjádřit dvojici smrt a život i když se slova mého překladu od originálu ke konci věty liší*
ANO, TO JE HLAVNÍ PROTIKLADNÁ DVOJICE, A TENTO KONTRAST JE DŮLEŽITĚJŠÍ NEŽ KONKR. METAFORY, TAKŽE DOBŘE

Hodnocení:

Překlad má velmi dobrou dynamiku, podle podrobných poznámek je vidět, že volíte dobré strategie (např. v syntaxi, v lexiku), ještě pozor na přenášení fr. konstrukcí (např. PD5, PD8) a místy nepřesné významy slov (PD6, 11, 13, 14)

celkově velmi dobré, B+